

Constitutio UNIGENITUS propugnata

40

39 caci, sive quā nihil operis praecepti vel boni fieri potest.

30 Ennodius Ticinensis epistolā ad Constantium: *Inventus est, qui arbitretur, in una tantum parte, que deterior est, eligendi datam esse licentiam. O schismaticam propositionem! quae juxta Apocalypsim, scriptas habet in fronte blasphemias! que ista libertas est, ubi hoc solum datur velle, quod puniat? Aut quare electionem nominet, ubi unam tantum partem afferit esse concessam?*

31 Si vera est damnata propositio, quotiescunque abest gratia efficax, in unā tantum parte, que deterior est, eligendi datur licentia: hoc solum datur velle, quod Deus puniat. Imo electio propriè non est, *ubi unam tantum partem afferit esse concessam.* Quapropter meritò dicitur istiusmodi doctrina scriptas habere in fronte blasphemias, cum Deo affingat in imperando stultitiam; injustitiam verò, ac tyrannidem in puniendo.

32 Gregorius Magnus lib. 33. Moralium cap. 20. Ideo nequaquam cœlestis patria præmia eterna percipiunt, quia ea dum promereri poterant, ex libero arbitrio contempserunt. Juxta propositionem damnatam, ex omnibus, qui eterna præmia contempserunt, nullus ea promereri potuit, utpote gratia destitutus efficaci, sive quā nihil fieri potest.

33 Damascenus lib. 2. de Fide cap. 27. Potestatem habet (peccator) refranare appetitum, & ipsum sequi.... merè arbitrii potestate malitia inventorum effectus. Juxta Quesnellum nullus, qui mali appetitum sequitur, franare eum potuit; unde merè necessitate, & non merè arbitrii potestate malitia inventorum effectus est.

34 Idem Sanctus Dial. contra Manichæos. *Quod in potestate nostra situm est, nempe ut data bona conservemus, vel facimus, vel negligimus.* Juxta Quesnellum nullus ex iis, qui data bona negligunt, ea conservare in potestate habuit; quia nullus, præsente gratia efficaci, bona negligit; è absentia, nullus bona facere potest, aut ea, bene operando, conservare.

35 S. Anselmus lib. de Concordia præscientia, & prædestinationis cap. 1. agens de casu necessitatis, ubi aut vita, aut rectitudine relinquenda est, ait: *Licet enim necesse sit aut vitam, aut rectitudinem relinquere; nulla tamen necessitas determinat, quam servet, aut deserat: nempe sola voluntas determinat ibi quod teneat, nec aliquid facit jus necessitatis, ubi operatur sola elecio voluntatis.* At ubi non est deferendi rectitudinem voluntatis, quam habet, necessitas, palam est, quia non debet servandi potestas, sive libertas. Semper enim hæc potestas libera est; etsi non semper adsit gratia efficax. Si autem juxta Anselmum semper sit potestas servandi

rectitudinem voluntatis, etiam cum vita jaeturā, quod sive bono voluntatis actu tentatio contrario fieri non potest, multò magis manebit sive efficaci gratia potestas ad alios virtutis actus minus arduos. Prætereo Theophylactum, in Joan. cap. 13. Occumenium in 1. Timoth. 2. Eutymium in Joan. 6. Bernardum de gratia, & libero arbitrio.

36 Omittere non possum illustrem locum S. Odonis Abbatis Cluniacensis, qui floruit saeculo 10. Is lib. 2. coll. num. 13. ait: *Nature fragilitatem opponimus Deo, quasi nesciat ille, quales nos fecit, & oblitus nostre humanae fragilitatis imposuerit homini mandata, que ferre non possit. O cœcam vesaniam! O profanam temeritatem! dupliciter quippe Deum videmur incusare: neque enim justus, qui posse dedit, impossibile aliquid imperare potest: neque qui plus est, hominem condemnare pro iis, que vitare non potest. Et quomodo saret, quod ipse perhibet, jugum meum suave est? Hanc itaque nec justo iniquitatem, nec pio crudelitatem adscribamus. Adscribit tamen Quesnellus docens, quod sive gratia efficaci, quæ omnibus peccantibus denegata est, non possit opus bonum, etiam præceptum exerceri; & tamen pro ejus omissione condemnentur, atque ita damnentur pro peccatis, quæ vitare non potuerunt.*

C A P U T III.

Eadem Propositio damnata adversatur
Definitionibus Conciliorum.

I **S**i tantum afferuissest Quesnellus, sive Christi gratia nullum opus salutis fieri posse, consentientes sibi habuisset omnes Catholicos cum Araufie. Concilio Can. 7. „ Si quis per naturæ vigorem, bonum aliquod, quod ad salutem pertinet, net vitæ eternæ cogitare, ut expedit, aut eligere, sive salutari, id est, Euangelice prædicationi consentire posse confirmat, absque illuminatione, & inspiratione Spiritus Sancti, qui dat omnibus suavitatem in consentiendo, & credendo veritati, heretico fallitur spiritu, non intelligens vocem Dei in Euangeliō, dicentis: Sinē me nihil potestis facere „. Et Can. 9. „ Divini sunt munera, cum & recte cogitamus, & pedes nostros à falsitate, & iniquitate continemus; quoties enim bona agimus, Deus in nobis, atque nobiscum, ut operemur, operatur.

2 Verum, dum novus Theologus non solum ad actionem, sed etiam ad agendi potestatem requirit auxilium gratiae, non qualunque; sed efficax, seu quod effectu suo non destituitur, excedit doctrinæ Ecclesiastice limites,